

El Cebro Eucharistiniame stebukle šv. Mišių metu Ostija virto Kūnu, o vynos, virtės Krauju, išsiliejo iš taurės ant korporalo.

Viešpats padarė šį stebuklą, kad sustiprintų menką kunigo, netikėjusio realiu Jėzaus buvimu

Eucharistijoje, tikėjimą. Iki šių dienų šventosios stebuklo relikvijos saugomos netoli bažnyčios, kurioje įvyko šis stebuklas. Daugybė piligrimų kasmet keliauja jų pagerbti.

Relikvinė su stebuklo taure, patena ir Švenčiausiuoju Krauju

Kalnas, kuriame Chuanas Santinas atsiskyręs meldavosi

El Cebro šventovė

Altorius, ant kurio įvyko stebuklas

Šventojo stebuklo Dievo Motina

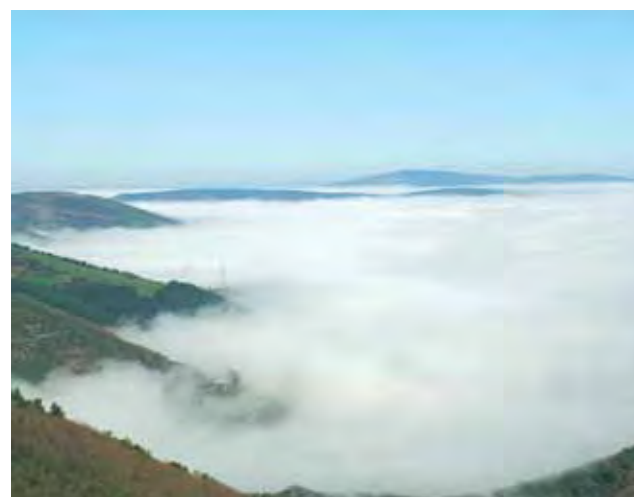
Koplyčia, kurioje buvo saugomos stebuklo relikvijos

Švč. Marijos bažnyčios interjeras

Panoraminis El Cebro vaizdas

Vieną ledinę 1300 m. žiemą benediktinų kunigas šv. Mišias aukojo koplyčioje prie El Cebro vienuolyno bažnyčios. Tą gūdžią dieną, kai nepaliaujamai snigo ir pūtė žvarbus vėjas, jis manė, kad niekas nedrįs pasirodyti šventose Mišiose. Tačiau į šventas Mišias atėjo ūkininkas iš Barksamaioro, vardu Chuanas Santinas. Benediktinas netikėjo realiu Kristaus buvimu Švenčiausajame Sakramente ir širdyje paniekino ūkininko geros valios auką. Kunigas pradėjo aukoti šv. Mišias. Iš karto po to, kai jis ištare konsekracijos žodžius, Ostija tapo Kūnu, o vynos tapo Krauju ir išsiliejo iš taurės ant korporalo. Tą pačią akimirką atrodė, kad net medinė Dievo Motinos statula pasilenkė pagarbinti. Šiandien žmonės ją vadina Šventojo stebuklo Dievo Motina. Viešpats norėjo atverti akis abejojančiam kunigui ir atlyginti ūkininkui už jo didelį atsidavimą.

Beveik du šimtus metų

kūnu virtusi Ostija buvo laikoma ant patenos, kol apie stebuklą sužinojo karalienė Izabelė, kuri piligriminės kelionės į Santjago de Kompostelą metu aplankė El Cebra. Karalienė nedelsdama liepė pagal užsakymą pagaminti brangią krištolinę relikvinę stebuklingajai Ostijai, taurei ir patenai laikyti.

Ostiją iki šiol galima pagerbti šioje bažnyčioje. Kasmet Kristaus Kūno šventės dienomis, rugpjūčio 15-ą ir rugsėjo 8-ą, relikvijos nešamos procesijoje kartu su Dievo Motinos statula. Tarp labiausiai dokumentais patvirtintų šio stebuklo liudijimų yra 1487 m. popiežiaus Inocento VIII ir 1496 m. popiežiaus Aleksandro VII bulės bei tėvo Yepes pasakojimas.